

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 259/2018-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojmíra Mamojku prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Garajom, MBA, Hlavná 137, Prešov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 89/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 89/2013 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Poprad p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 89/2013 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Poprad p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Poprad j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 488,13 € (slovom štyristoosemdesiatosem eur a trinásť centov) na účet jeho

právneho zástupcu JUDr. Jána Garaja, MBA, Hlavná 137, Prešov, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 259/2018-17 zo 17. júla 2018 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“ alebo „žalobca“), v časti, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 89/2013 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“). Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že napadnuté konanie okresného súdu sa začalo na základe ním podanej žaloby z 28. marca 2013 vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1 € proti [REDAKOVANÉ]. Dodal, že podaniu jeho žaloby predchádzalo podanie žaloby [REDAKOVANÉ] proti jeho osobe, pričom po tom, ako v tomto konaní na sťažovateľov návrh na mimosúdnu dohodu reagoval [REDAKOVANÉ] návrhom zmeny petitu, následne aj sťažovateľ v napadnutom konaní okresného súdu podal návrh na zmenu petitu náhrady nemajetkovej ujmy, a to vo výške 33 000 €. Ďalej uviedol, že následne bola po zaplatení súdneho poplatku vec pridelená zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ], ktorá vo veci konala do 21. marca 2014. Potom, podľa tvrdení sťažovateľa, bez jeho upovedomenia o dôvodoch zmeny zákonného sudcu v napadnutom konaní okresného súdu konal ako sudca [REDAKOVANÉ], a to od 21. marca 2014 do 19. novembra 2014. Od 19. novembra 2014 vo veci opätovne konala sudkyňa [REDAKOVANÉ], pričom po viacerých oznámeniach o zmene termínu konania z dôvodu práceneschopnosti bolo pojednávanie v napadnutom konaní

okresného súdu zrušené. V ďalšej časti sťažovateľ uviedol, že okresný súd v napadnutom konaní okresného súdu takmer 2 roky riadne nekonal, preto 18. apríla 2016 podal na okresnom súde sťažnosť na priet'ahy a porušenie práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, pričom táto sťažnosť nebola postúpená predsedovi okresného súdu a sťažovateľ na ňu do dňa spísania ústavnej sťažnosti nedostal odpoveď. Po podaní tejto sťažnosti okresný súd odoslal sťažovateľovi predvolanie na pojednávanie a vo veci začala podľa tvrdení sťažovateľa bez jeho upovedomenia o dôvodoch zmeny zákonného sudcu konať sudkyňa [REDACTED]. Následne bol 23. októbra 2017 vydaný rozsudok v napadnutom konaní okresného súdu, ktorým nebolo vyhovené ani jednému z bodov žaloby sťažovateľa, preto 30. októbra 2017 podal odvolanie. V podanom odvolaní tiež sťažovateľ žiadal oslobodenie od súdneho poplatku. Ďalej uviedol, že 15. decembra 2017 mu okresný súd uznesením č. k. 21 C 89/2013-343 uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 528 €, proti ktorému podal sťažnosť 29. decembra 2017. Pretože o tejto sťažnosti nebolo rozhodnuté ani po troch mesiacoch, sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu 27. marca 2018 opakovanú sťažnosť na porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, súdnu ochranu a priet'ahy v konaní v napadnutom konaní okresného súdu, v ktorej žiadal aj o doručenie odpovede na ním podanú predchádzajúcu sťažnosť z 18. apríla 2016. Dňa 3. apríla 2018 dostal výzvu na zaslanie dokladov a potvrdení o súčasných pomeroch datovaných k 27. marcu 2018 a odoslanú 29. marca 2018, pričom okresný súd ešte nerozhodol o ním podanej sťažnosti z 29. decembra 2017 proti uzneseniu sp. zn. 21 C 89/2013-343 o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, v dôsledku čoho je zaslaná výzva vydaná predčasne a v rozpore so zákonom. Dodal, že týmto okresný súd spôsobil priet'ahy nielen pri meritórnom prejednaní veci, ale aj pri podaní odvolania. Uviedol, že po vydaní rozhodnutia v napadnutom konaní okresného súdu 23. októbra 2017 pokračovali priet'ahy v napadnutom konaní okresného súdu aj vo veci odvolania, preto sťažovateľ 27. marca 2017 podal predsedovi okresného súdu opakovanú sťažnosť, na ktorú predseda okresného súdu vo vyjadrení z 25. apríla 2018 uviedol, že nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhodnotenie sťažnosti ako dôvodnej.

Sťažovateľ ďalej uviedol: „Z vyššie uvedeného je evidentná nečinnosť súdu bez vykonania akéhokoľvek úkonu smerujúceho k úprave procesného vedenia konania k prejednaniu

a meritórnemu rozhodnutiu o veci minimálne od septembra 2014 do septembra 2016 s tým, že úkony súdu vo veci návrhu na zmenu petitu boli neúčelnými z pohľadu sťažovateľa. Žalobca ďalej poukazuje na to, že i v priebehu ďalšieho konania súd riadne nekonal, nebolo mu oznámené z akého dôvodu už vec neprejednáva zákonný sudca. V dôsledku toho má sťažovateľ vzaté za to, že súd v rozpore so svojou povinnosťou konať vo veci nekonal. Okresný súd teda počas dvoch rokov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 ústavy... Sťažovateľ poukazuje na to, že od podania žaloby uplynula doba takmer piatich rokov a rozsudok súdu vynesený po viacerých prietahoch mu namiesto priznania zadosťučinenia spôsobil v konečnom dôsledku len finančnú ujmu...“ Dodal, že právna otázka predložená okresnému súdu v napadnutom konaní okresného súdu nebola právne ani fakticky zložitá, sťažovateľ počas celej doby vystupoval aktívne a súčinne a podľa jeho názoru ani fakt, že okresný súd v napadnutom konaní okresného súdu vykonal niektoré úkony, nemôže sám osebe vylúčiť existenciu zbytočných prietahov.

3. Keďže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„I. Okresný súd Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/89/2013 porušil základné právo [REDAKOVANÉ], aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Okresnému súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/89/2013 prikazuje rozhodnúť o sťažnosti proti uzneseniu o súdnom poplatku 21C/89/2013-343 zo dňa 15. 12. 2017 a konať vo veci odvolania proti rozsudku bez zbytočných prietahov.

III. Priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 € /slovom: desaťtisíc/, ktoré je Okresný súd Poprad povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Poprad je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia vo výške 323,50 € /slovom: tristo dvadsaťtri eur a päťdesiat

centov/ na účet právneho zástupcu JUDr. Jána Garaja do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

4. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. 2 ÚS/2018 doručeným ústavnému súdu 17. augusta 2018, v ktorom predseda okresného súdu okrem iného uviedol:

„Zákonná sudkyňa vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti uviedla, že spis bude zaslaný Krajskému súdu Prešov na rozhodnutie o odvolaniach sporových strán. V odvolacom konaní bude preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska hmotnoprávneho aj procesnoprávneho – odvolanie žalobcu je v tomto smere maximálne komplexné a v mnohých častiach prenesené aj do ústavnej sťažnosti. Keďže rozhodnutie súdu vo veci (ako aj vo veci 9Cpr/1/2017 – už predložený Krajskému súdu Prešov, ktoré sú u toho istého zákonného sudcu) nie je v súlade s predstavami žalobcu (čo je zjavné aj z ústavnej sťažnosti), podáva sťažnosti či už vo veci samej, ohľadne poplatkových povinností (o ktorých koná vždy aktuálny vyšší súdny úradník) a následne zákonný sudca alebo prietahov v konaní. Zákonná sudkyňa je toho názoru, že súd postupoval pribežne vzhľadom na množstvo vecí v súdnom oddelení a reálnu možnosť postupu v konaní.

Z hľadiska náročnosti veci možno konštatovať, že ide o vec po skutkovej stránke o zložitejšiu, o čom svedčí pomerne rozsiahle dokazovanie, najmä rozsah zadovážených listinných dôkazov a počet vypočutých svedkov, pričom je potrebné poukázať na skutočnosť, že sťažovateľ predkladal návrhy na vykonanie dokazovania postupne, čo mu umožňoval Občiansky súdny poriadok účinný v čase začatia konania. Nepochybne, ak by všetky dôkazy alebo návrhy na dokazovanie boli predložené už so samotnou žalobou, alebo najneskôr na prvom pojednávaní, mohla táto okolnosť prispieť k výraznému skráteniu dĺžky konania.

Z chronológie úkonov je zrejmé, že súd vo veci postupoval v primeraných lehotách, avšak vyskytli sa aj okolnosti objektívneho charakteru, ktoré súd nemohol ovplyvniť. Ide predovšetkým o práceneschopnosť konajúcich sudcov, či už pôvodnej zákonnej sudkyne [REDACTED], kde z tohto dôvodu boli zrušené dva termíny pojednávania, ktoré sa mali uskutočniť 11. 2. 2014, resp. 19. 2. 2015 a taktiež u sudkyne [REDACTED], keď z dôvodu práceneschopnosti bolo zrušené pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 22. 11. 2016. V prípade pôvodnej zákonnej sudkyne sa opakovane vyskytli

obdobia s dlhodobou práceneschopnosťou presahujúcou 6 týždňov, čo bolo dôvodom na prerozdelenie vecí z jej súdneho oddelenia. V druhom prípade už jej dlhodobá neprítomnosť pokračovala nástupom na materskú dovolenku. Po preložení sudkyne [REDAKOVANÉ] na Okresný súd Poprad jej bola pridelená aj časť vecí zo súdneho oddelenia 21, a to práve za účelom urýchlenia postupu v týchto veciach a dosiahnutia rovnomernej zaťaženia. Každá dlhodobá neprítomnosť sudcu negatívne ovplyvní postup súdu v konaní, keďže musí dôjsť k prerozdeleniu vecí a sudca, ktorému je takáto vec pridelená potrebuje určitý časový priestor na oboznámenie sa so spisom a vykonanie potrebných úkonov. V júli 2015, keď došlo k prerozdeleniu vecí súdneho oddelenia 21 C bol zostatok v tomto oddelení 455 vecí, ktoré museli byť prerozdelené medzi ostatných sudcov tunajšieho súdu, pričom zostatky jednotlivých súdnych oddelení sa len v hlavnej agende pohybovali v rozpätí cca od 400 do 580 spisov a okrem toho každý zo sudcov vybavoval aj iné agendy. [REDAKOVANÉ] po preložení na tunajší súd bolo pridelených spolu 157 vecí z pôvodného súdneho oddelenia 21 C. Napriek tomu, už v júni 2016 bol nariadený termín pojednávania vo veci po predošlom procesnom rozhodnutí.

V niektorých prípadoch boli pojednávania odročené z dôvodu žiadosti právneho zástupcu žalobcu, kde súd musel akceptovať žiadosť o odročenie pojednávania. Z hľadiska dĺžky konania má vplyv aj počet procesných rozhodnutí, ktoré musel súd vo veci urobiť, keď iba o zmene žaloby rozhodoval 3-krát. Nepochybne ide o dispozičné úkony strán sporu, ktoré sú ich právom vyplývajúcim z procesných predpisov, avšak každý takýto úkon má vplyv na dĺžku konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem sťažnosť sťažovateľa zamietnuť, pretože aj z chronológie úkonov je zrejmé, že súd postupoval v primeraných lehotách, pričom je potrebné vziať do úvahy aj objektívne okolnosti (opakovaná práceneschopnosť zákonnej sudkyne), ktoré súd nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zo strany Okresného súdu Poprad už vo veci bolo rozhodnuté, vo veci prebiehajú úkony v súvislosti s podaným odvolaním a spis bude po vykonaní všetkých úkonov súdu prvej inštancie predložený odvolaciemu súdu.“

5. Súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti bol aj prehľad dosiaľ vykonaných procesných úkonov v napadnutom konaní, z ktorých vo vzťahu k predmetu sťažnosti boli relevantné tieto:

- 5. apríl 2013 – na okresnom súde podaná žaloba žalobcu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy s príslušenstvom,

- 10. apríl 2013 (vypravená 23. apríla 2013) – výzva okresného súdu žalobcovi na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby,

- 3. jún 2013 – uznesenie okresného súdu o uložení povinnosti žalovanému vyjadriť sa k žalobe,

- 14. august 2013 – I. uznesenie okresného súdu, ktorým vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k podanej žalobe a ktorým vyzval žalovaného a žalobcu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania, II. okresný súd nariadil pojednávanie na 26. september 2013,

- 26. september 2013 – zápisnica z pojednávania na okresnom súde, pojednávanie odročené na neurčito na základe žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania na účel zvolenia si právneho zástupcu a jeho žiadosti o 50 % oslobodenie od súdnych poplatkov,

- 2. október – 2013 výzva okresného súdu žalobcovi na predloženie dokladov v súvislosti s jeho žiadosťou o 50 % oslobodenie od súdnych poplatkov,

- 29. október 2013 – uznesenie okresného súdu, ktorým žalobcovi priznal čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 50 %,

- 18. november 2013 – I. uznesenie okresného súdu o pripustení zmeny petitu žaloby, II. uznesenie okresného súdu, ktorým žalobcovi vyrubil súdny poplatok za rozšírenie návrhu

- 20. január 2014 opatrenie predsedu okresného súdu, ktorým v súlade s dodatkom č. 2 k rozvrhu práce okresného súdu na rok 2014 z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonnej sudkyne [REDAKOVANÉ] 20. januára 2014 pridelil spis do senátu 20 C – sudca [REDAKOVANÉ],

- 21. marec 2014 – zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 21. marca 2014, pojednávanie odročené na 13. máj 2014,

- 13. máj 2014 – zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 13. mája 2014, pojednávanie odročené na 24. jún 2014 s tým, že na neho budú volaní svedkovia podľa návrhu právneho zástupcu žalobcu,

- 23. jún 2014 – opatrenie predsedu okresného súdu v súlade s dodatkom č. 5 k rozvrhu práce okresného súdu na rok 2014 z dôvodu ukončenia dlhodobej práceneschopnosti zákonnej sudkyne [REDACTED], vec opätovne pridelená do senátu 21 C – sudkyňa [REDACTED],

- 24. jún 2014 – zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 24. júna 2014, prítomní – žalobca, právny zástupca žalobcu, neprítomní – právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti, žalovaný, ktorý neúčast' neospravedlnil, vypočutí – žalobca a 3 svedkovia, pojednávanie odročené na 25. september 2014 s tým, že žalobca predloží v zápisnici citované trestné rozsudky, film o aktivitách žalobcu, stanovky občianskeho združenia zastupujúceho politických väzňov, kde pôsobil žalobca ako člen od roku 1990 – stanovky z roku 1990 a predvolanie svedkov na ďalšie pojednávanie,

- 25. september 2014 – zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 25. septembra 2014, prítomní – žalobca, právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného (priložené substitučné splnomocnenie advokátom žalovaného pre iného advokáta na jeho zastúpenie na pojednávaní), neprítomný – žalovaný, ktorého z dôvodu pracovnej vyťaženia ospravedlnil jeho právny zástupca, vypočutí – žalobca a 3 svedkovia, pojednávanie odročené na 11. december 2014 na účel predvolania ďalších dvoch svedkov,

- 19. november 2014 – okresný súd vydal upovedomenie o odročení alebo zrušení pojednávania, pojednávanie nariadené na 11. december 2014 odročené na 19. február 2015 z dôvodu práceneschopnosti sudcu,

- 22. január 2015 – I. právnomu zástupcovi žalovaného zaslaný na vyjadrenie návrh žalobcu na doplnenie žaloby a zmenu petitu vo veci samej, II. uznesenie okresného súdu o nepripustení rozšírenia žalobného návrhu na základe písomného podania žalobcu z 24. novembra 2014,

- 10. február 2015 – okresný súd vydal upovedomenie o odročení alebo zrušení pojednávania – pojednávanie určené na 19. február 2015 je zrušené z dôvodu práceneschopnosti samosudkyne,

- 30. apríl 2015 okresný súd vydal uznesenie, ktorým nepripustil rozšírenie žalobného návrhu žalobcu z 24. novembra 2014,

- 7. júl 2015 – opatrenie predsedu okresného súdu v súlade s dodatkom č. 7 k rozvrhu práce okresného súdu na rok 2015 v súvislosti s dlhodobou neprítomnosťou sudkyne [REDACTED], 7. júla 2015 vec prideľuje do senátu 15 C – [REDACTED],

- 2. február 2016 – opatrenie predsedu okresného súdu v súlade s dodatkom č. 2 k rozvrhu práce okresného súdu na rok 2016 z dôvodu pridelenia sudkyne [REDACTED] na výkon sudcu okresného súdu, 2. februára 2016 prideliť vec do senátu 9 C – [REDACTED],

- 6. jún 2016 – uznesenie okresného súdu, ktorým pripustil zmenu petitu žaloby a zároveň o neprípustení zmeny petitu žaloby spočívajúcej v rozšírení žalobného petitu,

- 17. jún 2016 – okresný súd vydal upovedomenie o zmene termínu pojednávania z 28. júna 2016 na nový termín 3. august 2016 na základe žiadosti právneho zástupcu žalovaného kvôli kolízii s pojednávaním na inom súde v rovnakom termíne,

- 29. júl 2016 – I. úradný záznam okresného súdu o telefonickom oznámení právnym zástupcom sporových strán, že je zmenený termín pojednávania z 3. augusta 2016 na 13. septembra 2016 zo zdravotných dôvodov, II. okresný súd nariadil pojednávanie na 13. september 2016, III. okresný súd zaslal právnemu zástupcovi žalovaného na vedomie návrh žalobcu na dokazovanie z 24. júna 2016,

- 13. september 2016 – zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 13. septembra 2016, prítomní – žalobca, právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného, neprítomný – žalovaný, u ktorého bolo predvolanie vykázané ale neúčast' neospravedlnil, vypočutí – žalobca, právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného a 2 svedkovia, pojednávanie odročené na 22. november 2016 na účel doplnenia dokazovania s tým, že žalobca zabezpečí na pojednávaní účasť ním navrhnutých svedkov v písomnom podaní z 24. júna 2016 a právny zástupca žalovaného zabezpečí na pojednávaní účasť žalovaného,

- 11. apríl 2017 – zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 11. apríla 2017, prítomní – žalobca, právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného a 6 svedkov, vypočutí – 6 svedkovia, neprítomný – žalovaný, predvolanie vykázané, pojednávanie odročené na neurčito na účel vyjadrenia sa právneho zástupcu žalovaného v lehote 10 dní k návrhom na ďalšie dokazovanie (právny zástupca žalovaného požiadal o možnosť opustiť pojednávanie z dôvodu kolízie s iným pojednávaním na tom istom okresnom súde,

kde zastupoval klienta ex offio v trestnej veci, čo mu bolo sudkyňou umožnené, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a požiadal o zaslanie zápisnice z pojednávania),

- 14. august 2017 – okresný súd nariadil pojednávanie na 21. september 2017,

- 21. september 2017 – I. zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 21. septembra 2017, prítomní – žalobca, právny zástupca žalobcu, neprítomní – právny zástupca žalovaného – ospravedlnil neúčast' a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, žalovaný – doručenie vykázané, neospravedlnil sa, vypočutí – žalobca, právny zástupca žalobcu, pojednávanie odročené na 20. október 2017 na účel vyhlásenia rozsudku, II. okresný súd nariadil pojednávanie na 20. október 2017,

- 23. október 2017 – vyhlásený rozsudok okresného súdu, po zmene termínu z 20. októbra 2017 na 23. október 2017, zápisnica o pojednávaní okresného súdu z 23. októbra 2017, prítomní – žalobca a právny zástupca žalobcu, neprítomní – žalovaný a právny zástupca žalovaného,

- (15. december 2017) – I. uznesenie okresného súdu, ktorým doručoval odvolanie žalobcu z 30. októbra 2017 na vyjadrenie žalovanému, II. uznesenie okresného súdu, ktorým doručoval odvolanie žalovaného zo 6. novembra 2017 na vyjadrenie žalobcovi, III. uznesenie okresného súdu, ktorým uložil žalobcovi, aby zaplatil súdny poplatok za odvolanie do 10 dní od doručenia uznesenia, IV. uznesenie okresného súdu, ktorým uložil žalovanému, aby zaplatil súdny poplatok za odvolanie do 10 dní od doručenia uznesenia,

- 27. marec 2018 – okresný súd zaslal žalobcovi výzvu na zaslanie dokladov a potvrdení o súčasných majetkových pomeroch,

- 19. jún 2018 – I. uznesenie okresného súdu, ktorým žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, II. okresný súd žalobcovi doručoval vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu a tiež aj k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného,

- 9. júl 2018 – uznesenie okresného súdu o zmene uznesenia okresného súdu z 15. decembra 2017 (touto zmenou okresný súd zmenil výšku súdneho poplatku pre žalobcu za odvolanie z 528 € na 33 €) a o zamietnutí sťažnosti žalobcu proti uzneseniu okresného súdu z 19. júna 2018.

6. K vyjadreniu okresného súdu k sťažnosti sťažovateľ zaujal svoje stanovisko v podaní doručenom ústavnému súdu 7. septembra 2018, v ktorom okrem iného uviedol:

„Od podania žaloby v roku 2013 sa počas piatich rokov nemôžem domôcť spravodlivého zadosťučinenia, pričom Okresný súd Poprad nevzal v úvahu ani výpovede viacerých svedkov a konečným rozhodnutím mi vyhláseným rozsudkom spôsobil len finančnú ujmu titulom zaplatenia súdneho poplatku a nepriznania náhrady trov súdneho konania... Až po podaní sťažnosti Ústavnému súdu sudkyňa zmenila uznesenie a výšku súdneho poplatku za odvolanie na 33 eur.

K vyjadreniu Okresného súdu Poprad zo dňa 15. augusta 2018, zastúpeným jeho predsedom uvádzam, že zjavne tendenčné s uvedením zoznamu úkonov súdu, ktoré z hľadiska urýchlenia konania nevedli k naplneniu čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a prerokovaniu veci bez zbytočných prietahov.

Keďže predmetom podania sťažnosti Ústavnému súdu nie je posudzovanie doposiaľ neprávoplatného meritórneho rozhodnutia Okresného súdu považujem za účelové a subjektívne vyjadrenie zákonnej sudkyne, že dôvodom podania sťažnosti je podľa jej názoru skutočnosť, že rozhodnutie súdu vo veci (ako aj vo veci 9Cpr/1/2017) nie je v súlade s predstavami žalobcu, (čo je zjavné aj z ústavnej sťažnosti). Z vyjadrenia zákonnej sudkyne vyplýva, že sa bezdôvodne sťažujem aj vo veci poplatkových povinností o ktorých koná vyšší súdny úradník. V tejto súvislosti predkladám Ústavnému súdu dôkazy, že nie je pravdou, že sa bezdôvodne sťažujem a keďže zákonná sudkyňa uvádza vo svojom vyjadrení aj spisovú značku pracovného sporu 9Cpr/1/2017, v ktorom zamietla bez vykonania dokazovania žalobu v rozpore s CSP, hoci sa jedná o inú vec, potvrdzuje to zjavnú predpojatosť Okresného súdu voči mojej osobe a zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že predseda Okresného súdu obhajuje postup zákonnej sudkyne a zakrýva jej pochybenia.

Z uvedeného postupu predsedu Okresného súdu Poprad, ktorý sa vyjadril k predmetnej sťažnosti podanej Ústavnému súdu, vyplývajú pochybnosti o objektivite a nestrannosti a pokiaľ vo vyjadrení uvádza, že v niektorých prípadoch boli pojednávania odročené z dôvodu žiadostí právneho zástupcu žalobcu, neuvádza ani jeden dátum kedy k tomu malo dôjsť a mne nie je známe, že by ma informoval o tom, že žiadal odročenie pojednávania.

Na základe uvedených dôvodov považujem vyjadrenie Okresného súdu za účelové so snahou o zamietnutie sťažnosti Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

11. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 77/2018).

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Na splnenie

základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy preto nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu... (III. ÚS 49/2018, III. ÚS 104/2018). Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietáhov v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky je garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich veci v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru) a zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05).

14. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01). Preto ústavný súd pripomína, že základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť v súdnom konaní taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník súdneho konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Uvedená povinnosť súdu a sudcu do 30. júna 2016 vyplývala z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a Správneho súdneho poriadku.

16. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100

ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

17. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 *je expresis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a čl. 12 CMP, podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa Civilného sporového poriadku), resp. účastníkov konania (podľa Civilného mimosporového poriadku) a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

18. Otázkou existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

19. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že spory vo veci žaloby o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy s príslušenstvom tvoria

súčasť bežnej sporovej agendy všeobecných súdov a o takýto prípad ide aj v predmetnej veci. Po oboznámení sa s obsahom vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu ústavný súd konštatuje, že vec v napadnutom konaní zo skutkového ani právneho hľadiska nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti, aj keď vzhľadom na okolnosti veci (návrhy sťažovateľa na zmeny žalobného návrhu, zadovažované listinné dôkazy, vypočutie 14 svedkov) pripúšťa určitý stupeň skutkovej zložitosti veci, čím však nie je možné okresný súd zbaviť zodpovednosti za priebeh napadnutého konania v súvislosti s posudzovaním existencie zbytočných prietahov.

20. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prietahom, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd na strane sťažovateľa z uvedeného hľadiska v jeho správaní nezistil skutočnosti, ktoré by bolo potrebné pripísať na jeho ťarchu. Sťažovateľ a jeho právny zástupca sa zúčastňovali pojednávania pred okresným súdom. Z predloženého spisu okresného súdu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by poukazovali na správanie sťažovateľa ako účastníka konania pred okresným súdom, kvôli ktorému by dochádzalo k zbytočnému predĺžovaniu súdneho konania. Zo spisu vyplýva, že sťažovateľ požiadal len jedenkrát o odročenie pojednávania, a to pred prvým ústnym pojednávaním, ktoré bolo nariadené na 26. september 2013. Pokiaľ okresný súd sťažovateľovi vyčíta, že sám spomaľoval priebeh napadnutého konania uplatňovaním rôznych procesných návrhov, ústavný súd poukazuje na to, že využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na presadzovanie a uplatňovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (m. m. I. ÚS 31/01, III. ÚS 45/2018).

21. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup okresného súdu.

Celkovú dĺžku napadnutého konania (štyri a pol roka od podania žaloby na okresnom súde do vydania neprávoplatného rozhodnutia vo veci) ústavný súd v okolnostiach danej veci považuje z ústavnoprávneho hľadiska za neprimeranú. Z obsahu predloženého súdneho spisu a prehľadu jednotlivých úkonov okresného súdu vyplýva, že v priebehu konania došlo

opakovane k odročovaniu ústnych pojednávanií v dôsledku práceneschopnosti zákonných sudcov, ako aj k nekonaniu vo veci – nevykonaniu žiadneho procesného úkonu v konaní už po pridelení veci novému zákonnému sudcovi.

Ide o obdobie počnúc 19. novembrom 2014, keď okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 11. december 2014 v dôsledku práceneschopnosti zákonnej sudkyne [REDACTED] na nový termín 19. február 2015, ktoré však bolo opätovne v dôsledku práceneschopnosti tejto zákonnej sudkyne zrušené bez uvedenia nového termínu ústneho pojednávania. Pojednávanie bolo následne nariadené až predvolaním vydaným 9. júna 2016 na termín 28. jún 2016. Počas uvedeného obdobia (jeden a pol roka) teda okresný súd vo veci rozhodol len o nepripustení návrhu žalobcu na zmenu a rozšírenie petitu vo veci samej, neuskutočnil ani jedno ústne pojednávanie, pričom v rámci tohto časového obdobia po pridelení veci od pôvodnej zákonnej sudkyne [REDACTED] opatrením predsedu okresného súdu 7. júla 2015 novej zákonnej sudkyňi [REDACTED], až do následného pridelenia veci opatrením predsedu okresného súdu od zákonnej sudkyňi [REDACTED] novej zákonnej sudkyňi [REDACTED] 2. februára 2016 (teda počas obdobia takmer siedmich mesiacov) nebol vo veci vykonaný jediný úkon. Aj v nasledujúcom období bolo v dôsledku práceneschopnosti novej zákonnej sudkyne [REDACTED] zrušené jedno ústne pojednávanie nariadené na 22. november 2016, pričom nový termín pojednávania bol vo februári 2017 stanovený na 11. apríl 2017 (teda časový úsek medzi posledným vykonaným ústnym pojednávaním z 13. septembra 2016 až do ďalšieho uskutočneného ústneho pojednávania z 11. apríla 2017 bol takmer sedem mesiacov). Z uvedeného vyplýva, že v priebehu štyri a pol roka trvajúceho konania od podania žaloby na okresnom súde do vydania neprávoplatného rozhodnutia vo veci bol okresný súd nečinný v rozsahu viac ako dvoch rokov, a navyše jeho postup nebol ani dostatočne efektívny.

22. Argumentáciu okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti o pridelení značného počtu vecí, spolu 157, novej zákonnej sudkyňi z pôvodného súdneho oddelenia 21 C a o zostatkoch v hlavnej agende, ktoré sa v predmetnom období pohybovali v rozpätí 400 až 580 súdnych spisov v jednotlivých súdnych oddeleniach, nemohol ústavný súd poukazujúc na svoju štandardnú judikatúru (napr. I. ÚS 38/03, III. ÚS 155/2010) uznať,

pretože námietka neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (I. ÚS 35/03, II. ÚS 52/99, III. ÚS 115/2018).

23. V súvislosti s uvedeným ústavný súd taktiež poukazuje na svoju predchádzajúcu štandardnú judikatúru (napr. III. ÚS 311/06), podľa ktorej nemožno v žiadnom prípade prenášať technicko-organizačné ani personálne problémy štátnych orgánov na účastníkov konania, čo platí o to viac, ak to môže mať za následok porušenie ich základných práv alebo slobôd (III. ÚS 77/2018).

24. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

25. Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu v napadnutom konaní okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza.

III.

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

27. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

28. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti, poukazujúc okrem iného na porušenie jeho práva na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu a právnu neistotu, pretože vydané rozhodnutie okresného súdu z 23. októbra 2017 nenastolilo stav právnej istoty.

29. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľovi, zároveň ústavný súd poukazuje na to, že pri určení finančného zadosťučinenia vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. S prihliadnutím na dĺžku napadnutého konania okresného súdu berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

31. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní o jeho sťažnosti advokátom JUDr. Jánom Garajom, MBA. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

32. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2017, ktorá bola 921 €.

33. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti, stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 153,50 €, t. j. spolu 460,50 €, čo spolu s režijným paušálom 3 x 9,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 488,13 €.

34. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

35. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2018